

Ellen Stoop

Snoek

op
schoonspringen

Illustraties van Marieke van Ditshuizen

Met illustraties van
Marieke van Ditshuizen

www.uitgeverijholland.nl

Ellen Stoop

watervlinders

Snoek op schoonspringen

Uitgeverij Holland - Haarlem

Met veel dank aan Carola Vork, Zwemvereniging De Dolfijn en het Sloterparkbad (Amsterdam).

Inhoud

- 1 Taart 7
- 2 Badmuts 13
- 3 Topklas 18
- 4 Talent 24
- 5 Bommetje 28
- 6 Baantjes 33
- 7 Toren 38
- 8 Lenig 42
- 9 Trampoline 47
- 10 Afzet 52
- 11 Kracht 57
- 12 Schroef 62
- 13 Bubbelsbad 67
- 14 Salto 73
- 15 Harry 80
- 16 Pauzeknop 87
- 17 Steen 92

-
- 18 Durf 97
19 Guppenclub 104
20 Ed 110

1 Taart

Anouk kan niet wachten tot de bel gaat en ze de klas uit kan rennen. Niemand bakt zulke lekkere taarten als de moeder van Noos. Na de prijsuitreiking gisteren was ze op hen af gekomen. Jullie hebben wel een stuk kampioenstaart verdiend, had ze gezegd. Vier gouden medailles op de 100 meter wissel­slag, geweldig!

Krijgt de trainer ook een stukje? vroeg Ed. Misschien blijft er een stukje over, had de moeder van Noos lachend gezegd.

Noos doet open. Anouk wordt altijd vrolijk als ze de dansende krullen rond haar gezicht ziet.

Stip en Mel zijn al in de keuken.

‘Joehoe!’ roept Anouk.

‘Hoi,’ roepen ze terug.

‘Fijn dat je er bent, Anouk!’ De moeder van Noos veegt haar handen af aan haar schort. ‘Nu kan ik de kampioenstaart aansnijden.’

GOUD staat er in het midden met letters van chocola. De rand is versierd met toefjes slagroom en aardbeien. Ze krijgen alle vier een letter bij hun stuk. De U is voor haar.

Ze gaat vandaag zo langzaam mogelijk eten zodat ze er heel lang van kan genieten. De eerste hap laat ze zeker een minuut in haar mond rollen voor ze 'm doorslikt. Deze taart is weer zó lekker! Maar na de tweede hap weet ze dat het niet gaat lukken. Ze kan gewoon niet langzaam eten. Net als Noos, die heeft haar stuk zelfs al bijna op.

‘Zagen jullie hoe die meiden van GG keken?’ Anouk likt haar lippen af. ‘Groen van jaloezie...’

‘En geel van ellende,’ grinnikt Noos. ‘Goeie naam, Groen Geel...’

‘Mijn vader zegt dat topsporters alleen blij zijn met goud of brons,’ zegt Mel terwijl ze een muizenhapje in haar mond steekt.

‘Waarom niet met zilver?’ vraagt Stip verbaasd.

Wie wil er nu géén goud, denkt Anouk. Goud betekent

dat je de allerbeste bent. Ze heeft al vijf gouden medailles en ze wil er nog veel meer. Ze begrijpt topsporters wel.

‘Omdat je baalt dat je geen goud hebt gewonnen, zegt mijn vader. Maar als je derde bent,’ gaat Mel verder, ‘ben je blij dat je toch een medaille hebt en geen vierde bent geworden.’ Ze kauwt nog steeds op haar muizenhapje.

Wat kan Mel toch onuitstaanbaar langzaam eten... Het is gewoon gemeen dat zij moet toekijken. Zo onopvallend mogelijk brengt Anouk haar vorkje naar Mels schoteltje. Eén klein hapje maar...

Met een ruk trekt Mel haar schoteltje naar zich toe.

Mis!

Ze lachen allebei.

‘Groen Geel wilde er per se nog een G bij,’ zegt Noos.

‘Goud! Maar ik was superblij met zilver op de vlinderslag, hoor. Ik rekende helemaal niet op een medaille.’

Ze pakt haar bordje op en begint het af te likken.

Bij hun thuis mag dat ab-so-lúút niet. Laat dat, zou pap zeggen. Je bent geen hond!

Misschien zit er nog net een minihapje op haar bordje.
Ze prikt de laatste kruimels aan haar wijsvinger, veegt
ze door het restje slagroom en likt haar vinger af.

